

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 12734

Doknr.
365444

Dato
11-01-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 18. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 174 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Brigitte Klintskov Jerkel (KF).

Spørgsmål nr. 174:

”Den norske regering modtog den 1. december 2020 rapporten ”Private aktører i velferdsstaten – Velferdstjenesteutvalgets delutredning I og II om offentlig finansierede velferdstjenester” fra et ekspertudvalg, der blev nedsat i september 2018. Ekspertudvalget skulle kigge på en række velfærdsområder, herunder kommunale sundheds- og omsorgstjenester, børnehaver, friskoler, opholdssteder, anbringelse o.l. Den norske regering var opdragsgiver. Rapporten fra de norske eksperter indeholder to deludredninger: Del 1 er en kortlægning af pengestrømme og lønsomhed hos kommercielle aktører og del 2 analyserer ud fra kortlægningen og peger på tiltag, som skal bidrage til et mere effektivt ressourcebrug. Én af hovedkonklusionerne i rapporten er, at ”urimelig” fortjeneste (også kaldet ”superprofit”) ikke udgør et problem på velfærdsområdet.

Vil ministeren forholde sig til den norske rapport og svare på følgende:

- Hvordan forholder ministeren sig til, at rapporten konkluderer, at profit på velfærd ikke udgør et problem på velfærdsområdet i Norge?
- Vil ministerens kommentere på konklusionerne fra deludredning I og II fra rapporten, hvor ekspertudvalget råder til, at man ikke indfører nogen former for begrænsning af private aktører, da det ikke vurderes, at der er kvalitetsforskel eller en overnormal profit, som kunne danne baggrund for et indgreb, hvorfor ekspertudvalget tværtimod anbefaler at bruge de private aktører mere?
- Vil ministeren tage initiativ til at inddrage konklusionerne fra deludredning I og II i forhandlingerne om profit på velfærd?

<https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/naringsministeren-mottok-rapport-fra-velferdstjenesteutvalget/id2788071/>”

Svar:

Indledningsvist vil jeg gerne bemærke, at den norske rapport ”Private aktører i velferdsstaten” ikke udelukkende analyserer de kommercielle aktører, som omfatter kaptalselskaber, men at rapporten også analyserer ikke-kommercielle aktører, som omfatter selvejende institutioner.

For så vidt angår rapportens konklusion omkring profit på velfærd i Norge skal jeg bemærke, at rapporten peger på, at det er vanskeligt at fastslå, om rentabiliteten i den norske velfærdssektor er rimelig. Rapporten peger samtidig på, at det er indbringende at investere i offentligt finansierede velfærdstjenester pga. den høje goodwill og de

høje salgsbeløb samt interessen fra udenlandske investorer. Rapporten har ikke gjort omfattende fund af "superprofit", der defineres som et højere afkast ud over normalen. Omvendt konkluderer rapporten heller ikke, at der er grundlag for at hævde, at superprofit ikke forekommer.

Rapporten konkluderer ikke eksplicit, at profit på velfærdsydelser ikke udgør et problem, men rapporten konkluderer, at der ikke foreligger tilstrækkelig viden, der siger noget sikkert om effekten af at favorisere ikke kommercielle aktører.

Rapporten påpeger til gengæld, at det er svært at konkludere, om offentlige midler anvendes effektivt og i tråd med formålet uden mere dybtgående analyser af omkostningsbilledet og uden kobling til kvaliteten i indsatsen, som rapporten konstaterer kræver en omfattende analyse.

I den forbindelse vil jeg bemærke, at vi i Danmark med Evalueringen af det specialiserede socialområde tager de første spadestik til at få et nationalt overblik over specialiseringsniveauer i de private og offentlige sociale tilbud i Danmark, så vi sikrer at borgerne får den indsats, de har behov for og af en god kvalitet.

Når det angår det norske ekspertudvalgs konklusioner omkring anvendelsen af private aktører, så noterer jeg mig, at det anbefales i rapporten, at den offentlige sektor i Norge skal have en mere principiel tilgang til brugen af private aktører, end det historisk set har været tilfældet. Samtidig anbefales det i rapporten, at private aktører bruges, hvor disse kan levere velfærdsydelser med den påkrævede kvalitet til en lavere samlet pris, end hvis den offentlige selv skulle levere ydelserne.

I den forbindelse vil jeg bemærke, at regeringen, i forhandlingerne om regulering af organisationsformer på socialområdet og styrkelse af socialtilsynet, ikke har lagt op til at begrænse eller forbyde brugen af private sociale tilbud. Regeringens fokus er at begrænse, hvor meget udbytte, der kan trækkes ud af et tilbuds overskud, så overskud i stedet geninvesteres i tilbuddet til gavn for brugerne og beboerne. Jeg kan i den forbindelse også pege på, at det af den norske rapport fremgår, at der i tilfælde af uforholdsmæssige store overskud vil kunne sættes en overgrænse for udbetaling af udbytte eller et forbud mod udlodning af udbytte i form af de krav, som i Norge stilles til friskolerne.

Generelt kan jeg oplyse, at rapporten indgår som et vidensbidrag i forbindelse med de aktuelle forhandlinger på området.

Med venlig hilsen
Astrid Krag